

РЕШЕНИЕ

№ 358

гр. Бургас, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диляна Н. Йорданова

при участието на секретаря Станка Д. Чавдарова
като разгледа докладваното от Диляна Н. Йорданова Гражданско дело № 20232100101054 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, с която са предявени искове от К. М. Ц., ЕГН*****, с адрес ****, чрез адв. Ралица Мутафова от САК, съдебен адрес гр. София, ул. Цар Асен №1, ет.4 срещу ЗАД Далл Богг Живот и Здраве АД, ЕИК200299615, със седалище гр. София, район Изгрев, бул. Г.М. Д. №1, за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 150 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания от настъпили телесни увреждания вследствие на ПТП, реализирано на 18.09.2021г., след разклона на с. Драчево в посока гр. Средец, при което управляваното от С. Д. Ц. МПС марка Тойота, модел Рав4, рег. №*****, предприема неправилно изпреварване на движещия се пред него лек автомобил Марка Киа, модел Рио, рег. №*****, управляван от Илиана Ненкова Панкова и не е съобразил поведението си с изпреварващия го лек автомобил марка Мерцедес, модел Ц220, рег. №*****, управляван от Ж. С. С., както и сумата в размер на 7540 лева-претърпени имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 07.07.2022г до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че по време на процесното ПТП ищцата е пътувала като пътник в лек автомобил марка Тойота, модел Рав4, който е

напуснал пътното платно от дясно на пътя и се е преобърнал по таван. Посочва се, че вината на виновния водач С. Д. Ц. за инцидента е установена с влязла в сила присъда №12 от 06.03.2023г. на БОС по НОХД №942/2022г. по описа на БОС, съгласно която същият е нарушил правилата за движение по ЗДВП, визирани в чл. 42, ал.1, т.1 от ЗДВП и е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343а, ал.1, .4б“ вр. чл. 343, ал.1, б“в“ вр. чл. 342, ал.1 от НК, като по непредпазливост е причинил смъртта на Х.М.К.. Излага се, че вследствие на процесното ПТП ищцата е получила следните травматични увреждания: дискретна тахипнея, фрактури на 5 и 8 ребрена дъга в дясно и от 4 до 9 ребрена дъга в ляво, фрактура крурис декстри ин партис проксималис, фрактура хумери декстри ин партис проксималис, фрактура на латерален кандил на лява тибия, фрактура на проксимална част на десен хумерис и проксимална тибия, фрактура на дясна раменна кост, вътреставни полифрагментни фрактури на десен хумерус и проксимална тибия, отток на десен горен крайник с невъзможни движения в областта на раменна става, болезнени до невъзможни движения на лява коленна става, плеврални изливи и контузия на бял дроб и нарушения на сърдечния ритъм с предсърдно мъждене. Допълва, че поетапно са й извършени операции на лява тибия и на дясна раменна кост и по време на болничния престой се е наложило да ползва катетър, на 06.11.2021г. отново е оперирана поради ограничени движения в раменната става, като след това са извършени още три последващи операции за отстраняване на проблема, в това число поради обездвижването е получена рана в областта на сакрума, довела до отстраняване на част от дебелото черво. Поддържа, че в резултат на телесните увреждания е търпяла много силни болки и страдания, към момента не се е възстановила напълно, променил се е начина й на живот, станала напрегната и емоционално лабилна, получила нарушения на съня, отчаяла се поради състоянието си, загубила апетит и изпаднала в тежко депресивно състояние. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва, че изключителна вина за настъпване на ПТП има водача С. Ц., както и настъпилите емоционални травми на ищцата, твърдените болки и страдания в исковата молба, като намира, че действията на водача, чиято отговорност е застраховал не са противоправни, не е налице причинно-следствена връзка

между неговото поведение и настъпилите вреди. Възражава, че механизмът на ПТП е сложен, като е налице независимо съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача Ж. С., управлявал лек автомобил Мерцедес, като поведението на последния не е изследвано от наказателния съд по НОХД №942/2022г. на БОС. Прави възражение за съпричиняване, като твърди, че ищцата по време на ПТП е била без поставен обезопасителен колан, с което е нарушила разпоредбата на чл.137а от ЗДвП и приносът ѝ за настъпване на претърпените увреждания следва да бъде определен на 60 процента. Оспорва иска за неимуществени вреди по размер като завишен и прекомерен, неотговарящ на критериите за справедливост по чл.52 ЗЗД, като развива подробни доводи. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

По делото е конституирано като трето лице –помагач на страната на ответника ЗК Лев инс, ЕИК 121130788.

БОС е сезиран с искове по чл. 432, ал.1 вр. чл. 493 от Кодекса за застраховането вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, които са допустими предвид изтичането на рекламационния срок по чл. 496 от КЗ.

Окръжният съд, като взе предвид твърденията в исковата молба и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязла в сила присъда №12 по НОХД №942 по описа на БОС за 2022г. е признат за виновен подсъдимия С. Д. Ц., за това, че на 18.09.2021 г., около 16:40 ч. на път II-79 км.68+000 между разклона „Аврамов мост“ и гр. Средец, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Тойота“, модел „Рав-4“, с рег. № ***** нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, съгласно която водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен: преди да подаде сигнал, да се убеди, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство или това, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво, като по непредпазливост причинил смъртта на Х.М.К., като след деянието направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалия-престъпление по чл. 343а, ал.1, .4б“ вр. чл. 343, ал.1, б“в“ вр. чл. 342, ал.1 от НК.

На основание чл.300 от ГПК гражданският съд, разглеждащ гражданско-правните последици от деянието, е обвързан от одобреното

споразумение на наказателния съд, приравнено по правни последици на влязла в сила присъда по силата на чл. 383 от НПК относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, в това число по отношение на всички съставомерни признаци и елементи от състава на престъплението, описани в присъдата по НОХД№942 по описа на БОС за 2022г. В случая се касае за бланкетен състав на престъпление, като по задължителен начин за настоящия съд със сила на присъдено нещо са решени въпросите в присъдата относно нарушаване на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗДвП от водача С. Ц..

Силата на присъдено нещо на присъдата се разпростира както относно всички признаци на деянието, обхванати от престъпния състав, както и по отношение на правната квалификация на деянието и поради това може да се противопостави на всички по отношение на визираните в чл. 413 от НПК обстоятелства, независимо дали са участвали в наказателното производство като страни.

Не е спорно по делото, че пострадалата К. М. е пътувала като пътник на задна дясна седалка по време на инцидента, като непосредствено след процесното ПТП е била откарана в Отделението по ортопедия и травматология към УМБАЛ-Бургас.

Съгласно приложената епикриза ИЗ№17838, находяща се на стр.17-35 по делото, е приета на 18.09.2021г. и изписана на 13.10.2021 с поставена окончателна диагноза „фрактура на V -VIII „, ребро вдясно и IV -V -VI -VII –VIII- IX ребро вляво и, контузия на бял дроб, фрактура на дясна раменна кост в проксимална част, фрактура на дясна подбедрица в проксимална част. Извършени са две операции съгласно оперативни протоколи от 28.09.2021г. и 06.10.2021г. под обща анестезия: кръвна репозиция и метална остеосинтеза на фрактура на проксимална част на дясна подбедрица и протезиране на дясна раменна става.

Видно от епикриза, ИЗ №20689 /на стр. 209-211 по делото/ в периода 13.10.2021г.- 26.11.2021г. ищцата е хоспитализирана във Втора Хирургия на УМБАЛ Бургас по повод фистула на проксимална част на дясна мишница с гнойна секреция и флегмом в областта на перинеума. Поставена е окончателна диагноза „флегмона перинеи, фистула хумери дextrа“. Извършено е оперативно лечение чрез лапаротомия за отстраняване на

некротични тъкани и сигмостома с поставяне на дренажи.

От приетата епикриза, ИЗ№5685 /на стр.298-299 по делото/ се установява, че е последвала втора хоспитализация във Втора Хирургия на УМБАЛ Бургас в периода 28.03.2022г.-07.04.2022г. Пострадалата е приета по спешност и оперирана чрез лапаротомия, при която е направена парцеална резекция на сигмата, освобождаване на срастванията и възстановяване на стомашно-чревния тракт с латеро-латерална анастомоза. Поставена е окончателна диагноза „бридилеус, колостома“.

Приобщените като писмени доказателства по делото медицински епикризи представляват о ф и ц и а л н и документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им и удостоверяват факти с правно значение по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, поради което имат обвързваща съда материална доказателствена сила за направените изявления пред длъжностното лице, както и за извършените от него и пред него действия, касаещи факти с правно значение /в този смисъл решение № 250 от 21.11.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1504/2011 г./

В депозираните пред настоящата съдебна инстанция показания свидетелят С. Ц.-съпруг на ищцата, който е управлявал МПС марка Тойота, модел Рав4, рег.№***** по време на процесното ПТП, си спомня, че на 18.09.2021г. се е връщал от гр. Бургас, като непосредствено след местността Аврамов мост, на около 2 километра в посока гр. Средец е започнал маневра „изпреварване“ по отношение на бавно движещия се преди него лек автомобил, марка Киа. Движещият се след него лек автомобил марка Мерцедес също предприел маневра „изпреварване“ Свидетелят не могъл да завърши маневрата „изпреварване“ и когато влязъл в лентата за изпреварване бил ударен от лек автомобил Мерцедес от лявата задна страна. След това загубил управлението на автомобила, първоначално удряйки се в мантинелата и после в лек автомобил Киа. Според свидетеля първият удар в мантинелата е бил по-силен от втория, като след сблъсъка с лек автомобил Киа управляваният от него автомобил напуснал платното за движение. Поддържа, че по време на ПТП в задната част на автомобила са пътували общо четири души, от които две деца и съпругата му е била на задна дясна седалка. Не си спомня дали е била с поставен обезопасителен колан. Поддържа, че след катастрофата К. Ц. е откарана от линейка в Окръжна болница-гр. Бургас.

Ищцата била приета първо в интензивното отделение, а след това в ортопедията със счупени ляв крак, ключица на дясно рамо и пукнати или счупени ребра. Съобщава, че лекарите са го накарали да закупи шина за крака и рамото на пострадалата, както и, че съпругата му е претърпяла операции на дясно рамо в областта на ключицата и на коляно на ляв крак, където са ѝ поставени импланти. По време на престоя в болницата ищцата била на легло, ползвала памперси и катетър и имала нужда от чужда помощ. При изписването ѝ от ортопедията се наложило да закупят количка за предвижване. Излага, че когато се прибрала вкъщи Ц. спазвала постелен режим още един месец, изпитвала болки, не ѝ достигал въздух, оплаквала се от болки в гърдите. След това здравословното ѝ състояние се влошило, паднала ѝ кръвната захар, влошил се диабетът ѝ и била приета по спешност в болницата. Получила рани от залежаване в областта на таза и по-късно била прехвърлена в хирургичното отделение, където ѝ отрязали част от дебелото черво и трябвало да ползва торбичка в продължение на два месеца за изхождане. Направили ѝ нова операция за отстраняване на стомата. Според свидетеля съпругата му не е могла да се предвижва през първите шест месеца след последната операция, използвала е проходилка два месеца. Към разпита на свидетеля, проведен на 03.11.2023г. , ищцата не може да си вдигне дясната ръка, която е била с шина шест месеца, продължава да накуцва и има белези в областта на таза, лявото коляно и дясно рамо. Преди катастрофата пострадалата е работела като обща работничка, но към разпита на свидетеля има ежедневна нужда от чужда помощ в ежедневието. Изнася данни, че инцидентът се е отразил негативно на ищцата в емоционален план, притеснявала се от близките си, изпаднала в депресия, все още не може да забрави катастрофата, бълнува на сън, страхува се да се вози в автомобил.

Свидетелите З. Ц. и Н. К.—дъщеря и зет на ищцата обясняват, че след инцидента са я посетили в УМБАЛ Бургас. Твърдят, че К. Ц. е изпитвал силни болки в крака и ръката, приели са я носилка. Впоследствие станало ясно, че има счупени крак в областта на коляното и рамо. След изписването ѝ била вкъщи на легло в продължение на месец, с шини на коляното и на ръката, имала непосими болки и впоследствие претърпяла множество операции, около два месеца е била с торбичка за изхождане. След втората операция започнала постепенно да се раздвижва и излиза навън първо с инвалидна количка около месец и след това с проходилка около месец.

Посочват, че пострадалата си губела паметта на монети след катастрофата, постоянно изпитвала страх, плачела, сънувала кошмари, припомняла си катастрофата. От показанията им се установява, че към разпита на свидетелите, проведен в о.с.з. на 03.11.2023г.,ищцата продължава да накуцва с левия крак и не може да повдига напълно дясната си ръка, не може да се храни с ръката си, да вдига предмети с нея и да се обслужва сама.

От показанията на разпитания свидетел Ж. С. се установява, че е управлявал лек автомобил Мерцедес, участвал в процесното ПТП. Посочва, че преди него в лентата му за движение са се движили с ниска скорост лек автомобил Киа и лек автомобил Тойота. Свидетелят С. подал мигач и предприел маневра „изпреварване“ на двата автомобила и в момента, в който застигнал втория автомобил на нивото на шофьорската врата, неговият водач свил рязко вляво, за да изпревари предната кола. Поддържа, че не могъл да избегне удара, който го изхвърлил в мантинелата, след това се завъртял на 360 градуса и спрял в неговата лента за движение. Не е възприел подаването на мигач преди предприетата маневра „изпреварване“ от водача на лек автомобил Тойота.

Съдът кредитира така обсъдените гласни доказателства, като не се опровергават от останалите събрани по делото доказателства.

Според приетото по делото заключение на вещото лице Б. Т. по назначената съдебна авто-техническа експертиза причина за възникване на процесното ПТП са действията на водача на лек автомобил марка Тойота, който е възприел наличието на изпреварващия го лек автомобил марка Мерцедес в насрещната лента за движение и въпреки това е предприел маневра „изпреварване“ на предно движещия се лек автомобил марка Киа. Ударът между леките автомобили марки Тойота и Мерцедес е бил предотвратим, ако водачът С. Ц. е пропуснал изпреварващия го лек автомобил преди да предприеме маневра „изпреварване“.

В заключението е определена скоростта за движение на лек автомобил марка Мерцедес около 91 км./час, която е над допустимата 90 км./час за съответния пътен участък, но липсват данни извършеното нарушение от водача на този лек автомобил, чиято отговорност е застрахована при третото лице-помагач ЗК Лев Инс АД, да е в причинна връзка с настъпилите вредоносни последици от причиненото непозволено увреждане от водача на

лек автомобил марка Тойота.

Безспорно се установява от назначената по делото комплексна авто-техническа и медицинска експертиза, че лек автомобил марка Тойота, модел Рав4, рег.№*****, е фабрично оборудван с обезопасителни колани на задните седалки. Според вещото телесните увреждания на пострадалата отговарят да е била без поставен обезопасителен колан. В случай, че ищцата е била с предпазен колан би се задържало тялото ѝ към седалката и ограничили или предотвратили телесните увреждания, настъпващи при контакт с интериорни части на автомобила, извън обсега на седалката. Уврежданията на ищцата, които са в различни части на тялото, са получени при съприкосновение с интериорни части в близост до седалката.

В с.з. при изслушване на заключението вещото лице Т. пояснява, че видно от приложения снимков материал при поставен предпазен колан деформираният таван на автомобила не би достигнал до главата и тялото на пострадалата и не може да се направи извод за летален изход в тази хипотеза.

Вещото лице авто-експерт в с.з. на 29.03.2024г. е дало компетентен и обоснован отговор относно настъпилите деформациите по тавана на автомобила с оглед механизма на ПТП, предвид което съдът не взе предвид първоначално изложеното от вещото лице доктор Х. при изслушване на заключението, че смачканият таван на автомобила е могъл да убие ищцата на място при поставен предпазен колан. По-късно в тази връзка вещото лице Х. заявява в с.з., че е съгласен с отговора на вещото лице Т., който е експертът компетентен да отговори на този въпрос. С оглед на това не е налице твърдяното от процесуалния представител на ищцата противоречие между извода относно съпричиняването на двете вещи лица по изслушаното заключение по комплексната експертиза, което съдът кредитира като изчерпателно обосновано.

Видно от заключението, поддържано от вещото лице Х., вследствие на процесното ПТП пострадалата К. Ц. е получила тежка съчетана травма в областта на гърдите и крайниците - фрактури на пето до осмо ребро вдясно, на четвърто до девето ребро вляво, контузия на бял дроб, фрактура на дясна раменна кост в проксимална част, фрактура на дясна подбедрица в проксимална част, травматичен и хеморагичен шок. Травматичните увреждания на гръдния кош и белия дроб трайно затрудняват движението на

тялото и снагата за срок по-голям от един месец, при обичаен ход на оздравителния процес между два и два и половина месеца. Фрактурата на дясна раменна кост в проксимална част трайно затруднява движението на горния крайник за срок не по-кратък от три месеца, съответно фрактурата на дясна подбедрица в проксимална част трайно затруднява движението на долния крайник за срок не по-кратък от три до пет месеца. Получените телесни повреди в областта на гърдите и крайниците налагат спазване на продължителен постелен режим и са свързани с проблеми при дишането, изискващи рентгенологично проследяване и антибиотично лечение. Според вещото лице Х. всички претърпени операции във връзка с получените последващи усложнения в здравословното състояние на ищцата, включително влошаване на нивото на кръвната захар и получената декубитална рана в областта на сакрума от обезвижването, довела до отстраняване на част от дебелото черво и поставянето на стома, са в причинна връзка с инцидента.

При прегледа на пострадалата от вещото лице Х. са констатирани груб цикатрис около 15 см. в областта на дясно рамо с наличие на фистула, абдукция /отвеждане/ 70 градуса с ограничена вътрешна ротация и външна ротация възможна до 15 градуса на ръката, при запазен захват и чувствителност на пръстите на ръката, груб цикатрис с дължина около 20 см. в областта на корема и няколко странично разположени цикатрикси около 2,3 см., зараснала декубитална рана в дясна глутеална област, цикатрис около 7 см. в областта на десен долен крайник. Към момента на прегледа от вещото лице ищцата е съобщила за болки в дясно рамо, като походката ѝ е самостоятелна, но накуцва.

Установява се от заключението на вещото лице Д. Х. по назначената съдебно-психологическа експертиза, че злополуката от 18.09.2021г. има характер на психологически травматично събитие с непредвидим характер и е отключващ фактор за манифестирана тревожно-депресивна симптоматика. При ищцата се установяват преживявания на дълбоко емоционално страдание с явна симптоматика на депресивност, което насочва към наличие на психотравматизъм с пристъпи на плач, безсъние, загуба на способност за изпитване на радост /ахедония/, трайно понижено настроение /дистимия, оттегленост от света и другите и дълбока депресивност.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът приема

от правна страна следното:

Нормата на чл.432 от КЗ урежда прекия иск на увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „гражданска отговорност“, който поема задължение да заплати на увреденото лице обезщетение за причинените му вреди.

По делото беше установено, че водачът на застрахования при ответника автомобил, за който е сключена застраховка гражданска отговорност, виновно е допуснал ПТП като е извършил виновно нарушение на правилата за движение по чл. 42, ал.1, т.1 от ЗДвП, вследствие на което е причинил по непредпазливост на К. Ц. тежка съчетана травма в областта на гърдите и крайниците - фрактури на пето до осмо ребро вдясно, на четвърто до девето ребро вляво, контузия на бял дроб, фрактура на дясна раменна кост в проксимална част, фрактура на дясна подбедрица в проксимална част, травматичен и хеморагичен шок. Настъпилите увреждания на телесната неприкосновеност на ищцата, свързани с интензивни болки, продължителното обездвижване и залежаване, са довели до описаните в исковата молба последващи усложнения в здравословното ѝ състояние вследствие на инцидента - влошаване на захарния диабет, от който е страдала преди катастрофата, декубитална рана в областта на сакрума, довела до отстраняване на част от дебелото черво и извършване на колостома.

Ответникът е поел договорно задължение да заплати обезщетение на всяко увредено лице.

Спорен по делото е въпросът за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди на пострадалата, както и дали е съпричиняване, с оглед приложението на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

Относно размера на дължимото обезщетение съдът определя същия по справедливост, като взе предвид броя, произхода, вида и степента на причинените на ищцата телесни увреждания, произхода, тяхната продължителност и интензивност, възрастта на пострадалите и икономическата конюнктура в страната. На основание чл. 52 от ЗЗД, съдът намира, че присъждането на обезщетение в размер на 75 000 лева в полза на ищцата би репарирало в пълна степен причинените ѝ неимуществени вреди вследствие на деликта. В тази връзка БОС съобрази, че в пряка причинна връзка с процесното ПТП е претърпяла тежка съчетана травма, свързана със

засягане на различни области от тялото, движението на снагата и тялото, на десни горен и долен крайник и значителни по интензитет болки и страдания. Получените травматични увреждания на гръдния кош и белия дроб трайно са затруднили движението на тялото и снагата за срок по-голям от един месец, при обичаен ход на оздравителния процес между два и два и половина месеца. Фрактурата на дясна раменна кост в проксимална част трайно е затруднила движението на горния крайник за срок не по-кратък от три месеца. Фрактурата на дясна подбедрица в проксимална част трайно е затруднила движението на долния десен крайник за срок не по-кратък от три до пет месеца. При определяне размера на обезщетението съдът отчете, че при прегледа от вещото лице Х. пострадалата има множество белези на различни части от тялото, които ѝ създават допълнителни неудобства. БОС взе предвид обстоятелството, че до приключване на съдебното дирене в настоящата инстанция ищцата е претърпяла четири последователни операции и не е напълно възстановена функцията на десен горен крайник, ограничени са въртеливите движения на ръката, като отвеждането е на 70 градуса вместо 120 градуса. Въпреки, че се предвижда самостоятелно пострадалата още накуцва. От събраните по делото гласни доказателства и изслушаното заключение по назначената съдебно-психологична експертиза се установиха и множество претърпени негативни емоционални преживявания в причинна връзка с инцидента.

На основание чл. 52 от ЗЗД, като отчита принципа на справедливостта, съдът счита, че в полза на пострадалата К. Ц. следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 75 000 лева. Тази сума би репарирала адекватно претърпените от увреденото лице неимуществени вреди, причинени както от физическите болки, така и от психическите негативни преживявания на дълбоко емоционално страдание с явна симптоматика на депресивност в резултат от инцидента. БОС взе предвид цялостната негативна промяна в качеството на живот на пострадалата – връщането към спомена от преживяното, повишена тревожност и безпокойство относно бъдещето и здравословното ѝ състояние, пълното ограничаване на социалните ѝ контакти, притесненията ѝ, че е зависима от близките си, невъзможността да се чувства активна, полезна и пълноценна и да полага труд, извършвайки сезонна работа както преди.

Посоченият размер на обезщетение съдът намира за съобразен с

конкретните икономически условия и нивата на застрахователното покритие към релевантния момент за определяне на обезщетението - датата на деликта 18.09.2021г.

БОС приема за основателно възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата по следните съображения:

Безспорно се доказва по делото, че А. Ц. е пътувала като пътник на задна дясна седалка, като автомобилът е бил оборудван с фабричен триточков обезопасителен колан на задните седалки. Установи се от заключението по назначената комплексна експертиза, че телесните увреждания на пострадалата се дължат на действието на сили, приложени от или върху твърди предмети, причиняващи натиск или огъване. В посоката на ударите на движение на лек автомобил Тойота е извършено движение на тялото на ищцата, като контактите на тялото са с близкостоящите интериорни части вътре в автомобила. Обезопасителният колан би я предпазил от съприкосновение с частите извън обсега на седалката и инерционните сили на тялото биха се поели от обезопасителната лента. От кредитираното заключение на вещите лица по комплексната експертиза съдът приема, че телесните увреждания на ищцата биха били по-леки в случай на поставен предпазен колан. Така както посочва вещото лице Х. при изслушване на заключението коланът би предотвратил ротация на тялото и ищцата не би получила фрактура на подбедрицата, както и би я предпазил от многото счупени ребра. Следователно вредите са настъпили и поради виновното поведение на увредената, която с поведението си е допринесла за настъпване на вредоносните последици. БОС определя степента ѝ на съпричиняване на 1/3.

При горните мотиви съдът приема, че предявеният иск за неимуществени вреди е частично основателен, като в полза на ищцата следва да бъде присъдено обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди в размер на 50 000 лева.

За горницата над посочения размер до предявения размер от 150 000 лева искът за неимуществени вреди е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По делото на стр. 35 и 36 са представени фактури за заплатени разходи от ищцата за медицински изделия и услуги на обща стойност 7540 лева, както

следва: фактура №124284 от 05.10.2021г., издадена от УМБАЛ Бургас за раменна ендопротеза и оказана медицинска помощ на стойност 5840лв. и фактура №124285 от 05.10.2021г., издадена от УМБАЛ Бургас за проксимална плака за тибия на стойност 1700 лева. Посочените медицински разходи са в причинна връзка с процесното ПТП и претърпените травматични увреждания, видно от изложеното от вещото Х. по приетата комплексна експертиза-

Предвид това предявеният иск за имуществени вреди е доказан по основание и размер, но обезщетението за имуществени вреди следва да се намали с 1/3, с оглед приетия от съда размер за съпричиняване на вредоносния резултат.

При горните мотиви предявеният иск за имуществени вреди е основателен до размера от 5026,67 лева, до който следва да бъде уважен, като за горницата над посочения размер до предявения размер от 7540лева искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Съгласно чл.429, ал.3, изр. 2-ро КЗ вр. чл.493, ал.1, т.5 и чл.429, ал.2, т.2 КЗ застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка „гражданска отговорност“, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която е по-ранната дата. В случая ответникът е уведомен за настъпилото застрахователно събитие на 07.07.2022г. С оглед на това съдът счете за основателна акцесорната претенция за лихви върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди.

При този изход от спора, на основание чл. 38 от ЗА ответникът следва да заплати на адвокат Ралица Мутафова от САК сумата в размер на 2500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за безплатно оказаната правна помощ на ищцата.

БОС съобрази, че нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА, препращаща към Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения не съответства на правото на ЕС, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, поради което националният съд не следва да я прилага. При липса на национална правна уредба, непротиворечаща на правото на ЕС, посоченото възнаграждение следва да бъде определено от съда в справедлив и разумен размер, при зачитане принципа за пропорционалност, с оглед вида,

количеството и сложността на оказаната безплатна правна помощ на ищцата Възнаграждението в размер на 2500лева с дължимото върху него ДДС е съразмерно на държавна такса върху уважената част от исковете В тази връзка при определяне на възнаграждението съобрази, че от адвокат М. е взетото активно участие в проведените по делото четири открити съдебни заседания, в които е изразено становище по всички въведени възражения от ответника и третото лице-помагач и спорни въпроси между страните. От процесуалния представител на ищцата са направени многобройни доказателствени искания, по делото е приобщен обилен доказателствен материал, надхвърлящ 400листа, като не е елементарно от фактическа страна, предвид усложнения механизъм на ПТП и претърпените множество телесни увреждания от ищцата и последващи усложнения в здравословното ѝ състояние.

Съразмерно на отхвърлената част от исковете в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски като ищцата му заплати сумата от 408,67 лева.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на БОС сумата в размер на 2201,08 лева върху уважената част от исковете, както и сумата в размер на 895,68лева възнаграждение на вещото лице Д. Х., изплатено от бюджета на съдебната власт.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД Далл Богг Живот и Здраве АД, ЕИК200299615, със седалище гр. София, район Изгрев, бул. Г.М. Д.№1, да заплати на К. М. Ц., ЕГН*****, с адрес ****, сумата в размер на **50 000 /петдесет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди — болки и страдания от настъпили телесни увреждания вследствие на ПТП, реализирано на 18.09.2021г., след разклона на с. Драчево в посока гр. Средец, при което водачът С. Д. Ц. при управлението на лек автомобил марка Тойота, модел Рав4, рег.№****, при предприемане на маневра „изпреварване“ на движещия се пред него лек автомобил Марка Киа, модел Рио, рег.№****, управляван от Илияна Ненкова Панкова, не е съобразил поведението си с предприелия преди него маневра „изпреварване“ лек автомобил марка Мерцедес, модел Ц220, рег.№****, управляван от Ж. С. С., както и сумата в

размер на **5026,67 лв. /пет хиляди двадесет и шест лева и шестдесет и осем стотинки/-**претърпени имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 07.07.2022г до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове за неимуществени и имуществени вреди за горницата над уважените до предявените размери.

ОСЪЖДА ЗАД Далл Богг Живот и Здраве АД да заплати на адвокат Ралица Мутафова от САК сумата в размер на 2500 лева - адвокатско възнаграждение за безплатно оказаната правна помощ.

ОСЪЖДА К. М. Ц., ЕГН***** да заплати на ЗАД Далл Богг Живот и Здраве АД, ЕИК200299615, сумата в размер на 408,67 лева лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА ЗАД Далл Богг Живот и Здраве АД, да заплати по сметка на БОС, в полза на бюджета на съдебната власт, сумата от 2201,08 лева държавна такса върху уважената част от исковите, както и сумата в размер на 895,68 лева, изплатено възнаграждение на вещото лице Д. Х. от бюджета на съдебната власт.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника ЗК Лев инс, ЕИК 121130788.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____